תשמעון׃ | ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך
בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את
קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא
אראה עוד ולא אמות׃ | ויאמר יהוה אלי
הטיבו אשר דברו׃ נביא אקים להם מקרב אחיהם
כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את
כל אשר אצונו׃ והיה האיש אשר לא ישמע
אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו׃
אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר
לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
ומת הנביא ההוא׃ | וכי תאמר בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא דברו יהוה׃ | אשר ידבר
הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא
הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא
תגור ממנו׃ | כי יכרית יהוה אלהיך את
הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשת
ויר שתם וישבת בעריהם ובבתיהם׃ שלוש ערים
תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה׃ | תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך
אשר ינחיל יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל
רצח׃ | וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר
יכה את רעהו בלא דעת
והוא לא שנא לו מתמול שלשם׃ | ואשר יבא
את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן
לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את

ת׳ כל אשר
שאלת מעם יהוה
אלהיך בחרב
ביום הקהל
לאמר
אל תוסף לשמע
את קול יהוה
אלהי ואת האש
הגדולה הזאת
לא תראה עוד
פן תמות׃

אשר לא יעיתו לדבר׳
זכר עוניתו לחברו׳
ואשר ידבר בשם
אלהים אחרים ופעל
פירוש את ההלכה
לאסור את האסור
ולהתיר את המותר׳
ומת׳ בחנק׳ שלשה מיתות בידי
אדם׳ המתנבא׳ מה שלא שמע
ומה שלא נאמר לו ונאמר לחברו׳
והמתנבא בשם ע׳ אל המנשה
את נביאיהם והעבר על דברי׳
מיתתן בידי שמים׳ שנאנב
אדרש מעמו׳ אני אתבענה׳ מ׳ א׳
וכי תאמר בלבבך׳ עתידים אתם
לומר כשיבא חנניה בן עזור ואתבענו
הנה לי בית י׳ ומושבים מבבל
עתה מהרה ומיד שם עומד
ונוח אל העמודים ואל הים ואל
הסיס שלא נלו עם יכניה בבלה
ובאו על גלות צדקיה׳ ישאר
דבר הנביא ואומר דבר זה
עתיד לבא עליכם׳ ותיאון שלא
יבא הוא הדבר׳ אשר לא דבר
ה׳ והרגו אותו׳ ואם תאמר ד׳ ו
מתנבא על העמודים׳ הרי שבא
ואומר עשו כך וכך׳ ואפי׳ הקל ואני
אומר׳ דוקבר נעבוד שאם מדבר
להדיחך ומיחות מכל המצות׳ לא
תשמע לו׳ אלא אם לא מודיעה הוא
לך׳ עדיין גזור מלהיות מהר הסמ
שהקריב בבמה בשעת איסור
הבמות׳ כדי לגרור אותו׳ ישר המל
לפי ערך השעה׳ ומיינ הפרעה
לסר מן אלין השמשון׳ לא
תעבר מעץ׳ לא תרגיל עמיך
מלאמר עליו חובה׳ ולא תרגיל
ישנאנו עליו׳ תכין לך הדרך׳
ואם תעבר מעץ׳ ויקלט ויקלט היה
אבל מה שאמרו׳ עד ויפסידך׳
ת׳ ר׳ תשי׳ בדרכים׳ ובולם תמות׳
ונטל ארגיך׳ שיהיו מתחלקים

הגבול עד עיר הישובה שלא יקלט כ
כשיבא׳ מהלך שיטומונה עד השעיה
וכן משעיה לשלישית׳ וכן מן השלישי
עד הנ׳ אל השיב של ארץ ישראל׳
ועדה ירן׳ כשבא להפיל הגרזן
על העץ׳ והשליכו ריה׳ לשון
ונשמטה ידו׳ להפיל מכת הגרזן
על העץ׳ כי שמעון הבקי׳ ויגע
יותן בן עזיאל׳ ומי מקודד
תרגום׳ ונשל׳ הגרזן מן העץ׳ יכ
מרכותיו׳ אות נשמט הברזל ויקוץ
ויש מהן אות שישל הברזל ונפלה
מן העץ׳ המתבקע׳ והיו׳ ונמצא הקרן

ויש שיש לו מיטה׳ | ויקהלו אל
המלך שלמה כל איש ישראל
בירח האיתנים בחג הוא החדש בחמ
השביעי׳ | ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הכהנים את הארון׳ | ויקחו
את ארון יהוה׳ | ואת אהל מועד
ואת כל כלי הקדש אשר באהל
ויעלו אתם הכהנים והלוים׳ | והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הנועדים
עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו׳ ולא יסופר
מרב׳ | ויבאו הכהנים את ארון

ברית יהוה אל מקומו׳ אל דביר
הבית׳ אל קדש הקדשים׳ אל
תחת כנפי הכרובים׳ | כי הכרובים
פרשי כנפים׳ אל מקום הארון׳
ויסכו הכרובים׳ על הארון ועל
בדיו מלמעלה׳ | ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הקדש
על פני ההיכל׳ ולא יראו החוצה
ויהיו שם עד היום הזה׳ | אין
בארון רק שני לחות האבנים
אשר הניח שם משה בחרב

ומלמ׳ | בירח האיתנים׳ תרגם
יונ׳ כירחא דתשרי׳ | הוה קרן ליה
ירחא קדמאה׳ ומן הוה ירחא שביעאה
משתיתה תורה׳ וכל בעבן שהוא ראש חדש
עקרא תשרי שביעי׳ | ואת יהל מועד
שעשה משה׳ ונשו שלמה משנכנס בית
ראשון כמו שטנע בתוספתו דסוטה׳
ישר כאהל אשר נעה דוד לזרון׳ | כנפי
הכרובים׳ אותן ששה שלמה שמודים
על יגליהם בקרקע׳ ויין ירלין כרובים של
כסף שעל הארון׳ | אל מקום הארון׳ מקום
לקדש׳ כמה שתמור ומעלה בעזין׳ | וישאו
ראשי הבדים׳ כתרגם שבנר הפתח